

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Pengegrisen.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 324. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429411592336/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

viste sig en stor Dukke, noget gammel var hun og klinket i Halsen; hun saae ud, og sagde: »Skal vi nu lege Mennesker, det er jo altid Noget!« og saa blev der et Røre, selv Skilderierne vendte sig paa Væggen, de viste, de ogsaa havde Bagside, men det var ikke for at sige imod. 5

Det var midt om Natten, Maanen skinnede ind ad Vinduet og gav fri Belysning. Nu skulde Legen begynde og Alt var indbudt, selv Barnevognen, der dog hørte til det grovere Legetøj. »Enhver er god for sig!« sagde den, »man kan ikke Alle være af Adel! Nogen maa gjøre Gavn, som man siger!« 10

Pengegrisen var den eneste, som fik Indbydelsen skriftligt, han stod for høit til at de troede, at han kunde høre den mundtlig, og gav heller ikke Svar om han kom, for han kom ikke; skulde han med, maatte han nyde det hjemme fra, det kunde de rette sig efter og det gjorde de. 15

Det lille Dukketheater blev strax stillet op saaledes at han kunde see lige ind i det; de vilde begynde med Comedie, og saa skulde der være Thee og Forstandsevelse, og med den begyndte de strax; Gyngehesten talte om Training og Fuldblod, Barnevognen om Jernbaner og Dampkraft – det var jo altsammen 20 Noget der hørte til deres Fag og som de kunde tale om. Stue-Uhret talte om Politik – tik – tik! det vidste hvad Klokkeren var slaaet, men man sagde at det gik ikke rigtigt. Spanskkrørs- [166]

[1 viste] viste nu (*forskrævet*), viste O, viste A, viste C, viste D. 5 ad] af m. 7 indbudt] indbudet D. 11 skriftligt] skriftlig C, skriftligt D. 19 Training] Training D. 23 rigtigt] *punctum adfaldet ved Linieskifte* A. – Spanskkrørs-] Spanskkrørs- C ved *Linieskifte*, Spanskkrørs- D.

gammel var hun, og klinket i Halsen, hun saae ud og sagde: »Skal vi lege Mennesker? Det er jo altid Noget!« Og saa blev der et Røre! Selv Skilderierne vendte sig paa Væggen; de viste, at de ogsaa havde Bagside, men det var ikke for at sige imod. 20

Det var midt om Natten; Maanen skinnede ind ad Vinduet og gav fri Belysning. Nu skulde Legen begynde, og Alle var indbudet, selv Barnevognen, der dog hørte til det grovere Legetøj. »Enhver er god for sig!« sagde den; »man kan ikke Alle være af Adels!« 25

Pengegrisen var den eneste, som fik Indbydelsen skriftligt; han stod for høit, til at han, troede de, kunde høre den mundtlig, og han gav heller ikke Svar, om han kom, for han kom ikke! Skulde han med, maatte han nyde det hjemme fra; det kunde de rette sig efter, og det gjorde de.

Det lille Dukketheater blev strax stillet saaledes, at han kunde see lige ind i [143] det. De vilde begynde med Comedie, og saa skulde der være Thee og Forstandsevelse, og med den begyndte de strax. Gyngehesten talte om Training og Fuldblod, Barnevognen om Jernbaner og Dampkraft; det var jo Noget, de forstode sig paa, og de kunde tale om. Stueuhret talte om Politik – tik – tik! det vidste, hvad Klokkeren var slaaet, men man sagde, at det gik ikke rigtigt. – Spanskkrøret stod 43